

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΙΜΒΡΟΥ.

(Απόσπασμα ἐπιστολῆς.)

—800—

... Ἐγὼ δὲ, ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδὲν ἔχω ἄξιον νὰ σὰς κοινοποιήσω ἐντεῦθεν, σὰς ἀποστέλλω ἀρχαίας τινὰς ἐλληνικὰς ἐπιγραφάς, τὰς ὁποίας πέρυσι, κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, διαμένων ἐν τῇ πατρίδι μου ἐρρόντισα νὰ συλλέξω καὶ νὰ ἀντιγράψω, ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι κατὰ τι πρὸς διαφώτισιν τῆς ιστορίας τῆς φίλης πατρίδος, τῆς ὁποίας τὸ πλεῖστον μέρος, καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ περὶ αὐτῆς ιστορικοῦ ὑπομνήματος τοῦ ἀοιδίμου διδασκάλου Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανοῦ τοῦ Ἰμβρίου, μένει εἰσέτι διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀρχαίων ὑπομνημάτων ἀγνωστον καὶ ἂν θεωρηθῶσι, καθὼς ἐλπίζω, χρήσιμοι καὶ εἰς τὴν ἐν γένει ἐλληνικὴν ἀρχαιολογίαν ὡς ἀνέκδοτοι, ἃς δημοσιευθῶσι διὰ τῆς φίλης Πανδώρας.

Α.

ΘΕΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ
ΘΕΟΙ ΔΥΝΑΤΟΙ
ΙΣΧΥΡΟΙΚ ..
ΚΑ
ΑΝ
Ο . ΚΟΙΟΣ
ΚΡΕΙΟ(Σ) Υ
ΠΕΡΕΙΩΝ
ΕΙ(Α)ΠΕΤΟΣ
ΙΡΟΝΟΣ.

Β.

... ΟΝΗΡΟ
... Μ. Ν. ΡΑΤΩ ΜΕΤΑ
... ΙΩ. ΑΓΑΘΟΝΟ ΤΟΥ ΑΝΔΟΚΕ(ΩΣ
Α)ΝΑΓΡΑΨΑΙ ΔΕ ΤΟΔΕ ΤΟ ΨΗΦΙΣ(ΜΑ ΕΝ ΤΗ
Π)ΛΑΤΕΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΝ ΣΤΗΛΕΙ ΔΙΘΙ(ΝΗ ΚΑΙ
Σ)ΤΗΣΑΙ ΕΝ ΤΕΙ ΑΥΛΕΙ ΤΟΥ ΠΡΥΤΑΝΕΙΟΥ(ΤΗΝ
Α) ΤΗΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗΝ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ ΜΕΡΙΣΑΙ(ΔΕ
Τ)ΟΝ ΤΑΜΙΑΝ ΤΟ ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ.

Ο ΔΗΜΟΣ

Γ.

ΝΙΚΟΛΑΡΟ(Σ
Ε)ΡΜΗ

Δ.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ ΑΝΕΘΕΣΑΝ
ΔΙΟΠΕΙΘΗΣ ΜΟΓΕΙΤΟΝΟΣ ΠΑΙΔΝΙΕΥΣ
ΧΑΡΗΣ ΦΙΔΩΝΟΣ ΣΦΗΓΤΙΟΣ
ΕΠΙ ΙΕΡΕΩΣ ΧΑΡΗΤΟΣ.

Ε.

ΔΙΟΝΥΣΩΙ ΜΕΜΙΑΣ
ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ.

Τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας εὑρον ἐν τοῖς πολυαρίθμοις ἐν τῇ πατρίδι μου ἐξωκκλητίοις, ἐν οἷς, ἀνοικοδομηθεῖσιν ἐσχάτως ἐκ τοῦ προχείρου ὑπὸ τῶν ἐκείσε χριστιανῶν, ἀνεκαλύφθησαν ἐν τοῖς κατασκευασμένοις ἐρειπίοις κίονες καὶ ἄλλα διάφορα μάρμαρα, μαρτυροῦντα τὴν ὑπαρξιν ἀρχαίων ἐλληνικῶν ναῶν, μεταποιηθέντων ἔπειτα, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς ναοὺς χριστιανικοὺς. Καὶ τὴν μὲν Α' τῶν ἐπιγραφῶν ταύτων εὑρον ἐν τῷ ἐξωκκλησίῳ, τῷ τιμωμένῳ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, εἰς τόπον λεγόμενον Καμάρι, ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ χωρίου Γλυκὺ, ἐπὶ μαρμάρου ποδικίου τοῦ μήκος, σώου μὲν καὶ ἀνελλειπούς, ἀλλὰ τὰ γράμματα ἐκ τῆς πολυκαιρίας ἐφθάρησαν ἐν πολλοῖς, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠδυνήθην μὲ ὅλας τὰς προσπάθειας νὰ ἀναγνώσω τὸν τέταρτον καὶ πέμπτον στίχον, ἐξ ὧν ἠδύνατο νὰ γνωσθῇ ἡ ἀρχαιοτάτη αὕτη ἐπιγραφή καλλίτερον. Κεῖται δὲ σήμερον τὸ μάρμαρον τοῦτο, λίαν ἀπειροκάλως κτισθὲν, ἄνωθεν τῆς πύλης τοῦ ῥηθέντος ἐξωκκλησίου, ἀλλ' ἴσως οὕτω προφυλαχθήσεται μᾶλλον ἐκ τῶν χειρῶν ἱεροσύλων τινῶν περιηγητῶν. Τὴν δευτέραν ἐπιγραφὴν, μᾶλλον δὲ τὸ πολύτιμον λείψανον ἀρχαίου ἐλληνικοῦ ψήφισματος τῆς Ἰμβρου, ἀνέγνω ἐπὶ τετραμήνης πλάκῃς, κειμένης ἐν τινὶ ἐξωκκλησίῳ τοῦ χωρίου Κάστρου, ὅπου ὑπῆρχε τὸ πάλαι, ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων κυριαρχίας τῆς νήσου, ἡ ἀρχαία ὀμώνυμος πόλις αὐτῆς. Τὴν πλάκα δὲ ταύτην μετακομίσας ἐναπέθηκα ἐκτὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου πρὸς φύλαξιν. Τὴν Γ' ἐπιγραφὴν εὑρον ἐν τινὶ ἐξωκκλησίῳ κατερειπωμένῳ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ χωρίου Παναγίας, ἐπὶ ὀγκώδους τινὸς τετραγώνου μαρμάρου, ὅπου φαίνεται ἔχνη οὐ μόνον ἀρχαίου ἐλληνικοῦ ναοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐρείπια ἐκτετακμένης τινὸς πόλεως. Ὀλίγον ἀνωτέρω, ἐν τῷ ἐξωκκλησίῳ τῆς ἁγίας Μαρίνης ἀνέγνω τὴν Δ' ἐπὶ μαρμάρου κτισθέντος ὡσχύτως ἐν τῇ ἀνοικοδομήσει ἄνωθεν τῆς πύλης τοῦ ναοῦ. Τὴν δὲ Ε' καὶ τελευταίαν εὑρον ἐν τῷ Μετοχίῳ τῆς Λαύρας, τῷ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τιμωμένῳ, ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ μαρμάρου, ὅπερ ὡς ἐκ τοῦ σχήματος αὐτοῦ φαίνεται ὅτι ἐχρησίμευεν ὡς βῆσις, ἐφ' οὗ ἴστατο τοῦ Διονύσου τὸ ἄγαλμα.

Ταῦτα ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ ἐπισυνάψω περὶ τῶν ἀνωτέρω ἐπιγραφῶν παρατηρήσεις δὲ ἐπ' αὐτῶν, ὡς ἀδὰς παντάπασιν τῶν τοιούτων, δὲν τολμῶ νὰ ἐπιφέρω, κλ.

ΑΡΧ. Ν. Γ.